

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0238 van 15 oktober 2013

in de zaak 1213/0567/SA/3/533

In zake: mevrouw **Christine HIJSSELINCKX**, wonende te 9500 Geraardsbergen,
Resteleustraet 8

vertegenwoordigd door:
de heer Ludo DE BECK

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Ann BRAL

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 26 april 2013 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 11 april 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen van 17 december 2012 verworpen.

De deputatie heeft aan het stadsbestuur van de stad Geraardsbergen, hierna de aanvrager genoemd, een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het kappen van bomen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 9500 Overboelare (Geraardsbergen), Resteleustraet en met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie B, nummer 0332F.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 1 oktober 2013, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De heer Ludo DE BECK die verschijnt voor de verzoekende partij en mevrouw Ann BRAL die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

Op 4 december 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de aanvrager bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het kappen van bomen”.

De aanvraag betreft het rooien van 61 bomen die verspreid staan langsheen de Resteleustraet. Het betreffen 36 Japanse kerselaars, 20 essen, 3 berken, een spar en een catalpa.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan ‘Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem’ deels gelegen in woongebied en deels gelegen in parkgebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Het perceel ligt deels in een natuuraandachtzone en deels in de relictzone ‘Markvallei’.

De aanvraag diende niet openbaar te worden gemaakt.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen verleent op 17 december 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager en motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Beoordeling van de wettelijke bepalingen en de goede ruimtelijke ordening

De beoogde werken hebben een geringe omvang en zullen de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang brengen.

Screening belangrijke milieugevolgen

Het ontwerp komt niet voor op de lijst gevoegd als bijlage I en II van de Europese richtlijn 85/337/EEG noch op de lijst gevoegd als bijlage I en II van het project m.e.r.-besluit. Bijgevolg dient geen milieueffectenrapport te worden opgesteld.

Het betrokken terrein is gelegen op een relevante afstand van een vogel- of habitatrictlijngebied of enig ander relevant kwetsbaar gebied. De aanvraag is van die aard dat er geen aanzienlijke milieugevolgen te verwachten zijn, zowel op het terrein zelf als in de omgeving van het project.

Watertoets

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2003 (BS 31/10/2006) en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het bekkenbeheersplan.

Het voorliggende project ligt niet in een recent overstroomd gebied of een overstromingsgebied, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat geen schadelijk effect wordt veroorzaakt.

...

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 25 januari 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Het Agentschap voor Natuur en Bos verleent op 4 maart 2013 een gunstig advies onder de volgende voorwaarden:

“ ...

Op basis van bovenstaande uiteenzetting verleent het Agentschap voor Natuur en Bos een gunstig advies indien overgegaan wordt tot heraanplanten met minstens evenveel bomen het eerstvolgende plantseizoen. Heraanplanten dient te gebeuren met een inheemse streekeigen boomsoort zoals veldesdoorn, zomereik,...

De bomen moeten minstens maat 12-14 hebben. De aanvrager neemt alle nodige voorzorgsmaatregelen met het oog op het welslagen van de nieuwe aanplant. Dit veronderstelt niet alleen een met zorg uitgevoerde aanplanting met kwalitatief degelijk plantgoed, maar ook het gebruik van een steunpaal of wortelverankering en het aanbrengen van een bescherming tegen wild- en/of veevraat.

Bij uitval dient/dienen het eerstvolgende plantseizoen de opengevallen plaats/plaatsen terug te worden ingevuld. In ieder geval is de aanvrager er toe gehouden om op zijn perceel minstens evenveel nieuwe bomen tot volle wasdom te brengen.

Alle van nature in het wild levende vogelsoorten zijn beschermd in het Vlaams Gewest op basis van het Soortenbesluit van 15 mei 2009. De bescherming heeft onder meer betrekking op de nesten van deze vogelsoorten (artikel 14 van het Soortenbesluit). Bij het uitvoeren van werken in de periode 1 maart- 1juli moet men er zich van vergewissen dat geen nesten van beschermde vogelsoorten beschadigd, weggenomen of vernield worden. Als nesten in het gedrang komen dient u contact op te nemen met het Agentschap voor Natuur en Bos.

...”

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 6 maart 2013 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

De partijen zijn uitgenodigd op de hoorzitting van 26 maart 2013. De huidige verzoekende partij heeft zich echter verontschuldigd zodat er niemand is gehoord.

De verwerende partij beslist op 11 april 2013 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

2. Motivering

De watertoets

Het terrein is niet gelegen in een recent overstroomd gebied of een effectief overstromingsgebied. Enkel het gedeelte gelegen in parkgebied is gelegen in een mogelijk overstromingsgevoelig gebied. Het ontwerp wijzigt noch de bebouwde, noch de onbebouwde oppervlakte, zodat er geen schadelijk effect voor de plaatselijke waterhuishouding te verwachten is en de doelstellingen van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid niet worden geschaad. Bijgevolg kan geconcludeerd worden dat voorliggende aanvraag de watertoets doorstaat.

De MER-toets

De aanvraag betreft het kappen van een 60-tal bomen.

Het gaat hier niet een project opgenomen in bijlage II bij de Richtlijn 2011/92/EU betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (zgn. MER-richtlijn).

Gelet op het geen voorafgaat kan gesteld worden dat geen MER moet worden opgemaakt.

De juridische aspecten

De aanvraag is niet a priori in strijd met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

De afgifte van de stedenbouwkundige vergunning gebeurde via de reguliere procedure waarbij de aanvrager (de stad Geraardsbergen) aan zichzelf een vergunning verleende zonder dat een ander bestuursniveau of deskundige dienst nog een (bindend) advies dient te verlenen. Deze procedure is sinds kort mogelijk via het nieuwe besluit d.d. 20 juli 2012 van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000, tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, § 2, en artikel 4.7.1, § 2, tweede lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester (B.S. 13 augustus 2012) waarbij via artikel 4 van dit wijzigingsbesluit het besluit van 5 mei 2000 hoofdstuk III/1 wordt vervangen, en waarbij het nu voor het eerst mogelijk wordt dat vergunningverlenende overheden zichzelf een vergunning kunnen geven voor het vellen van bomen die geen deel uitmaken van een bos. Dit was voorheen niet mogelijk.

De goede ruimtelijke ordening

Naast het juridisch aspect dient elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning beoordeeld in functie van de goede ruimtelijke ordening.

Voor het betrokken terrein gelden geen specifieke stedenbouwkundige voorschriften opgelegd door een bijzonder plan van aanleg of een verkaveling zodat bij de beoordeling van onderhavig beroep naar de inpasbaarheid en verenigbaarheid met het woongebied geen concrete normen of verplichtingen kunnen worden gehanteerd. Bijgevolg zijn de specifieke kenmerken en karakteristieken van de omgeving van het betrokken terrein doorslaggevend. Elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning dient hierbij beoordeeld in functie van een verantwoorde stedenbouwkundige uitbouw van het betrokken gebied en in de context van het omliggende bebouwingsbeeld in toepassing van artikels 1.1.4. en 4.3.1. van de codex.

De Resteleustraart is gelegen in Geraardsbergen, tussen de Hoge Buizemont en de Gaverstraat. De Resteleustraart is een kronkelige weg met een parkachtig karakter, waarlangs verschillende hoogstammige bomen staan. De bomen zijn zeer beeldbepalend in het straatbeeld, mede door de ligging deels in parkgebied. Zij vormen een geheel en maken dat de straat een dreef karakter krijgt.

De aanvraag strekt ertoe alle bomen langsheen de straat, namelijk een 60-tal Japanse kerselaars, essen, berken, een spar en een catalpa te rooien. Er wordt door de gemeente geen enkele reden aangegeven voor het kappen van al deze hoogstammige bomen.

Artikel 16 §1 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, bepaalt dat in het geval van een vergunningsplichtige activiteit de bevoegde overheid er zorg voor dient te dragen dat er geen vermijdbare schade aan de natuur kan ontstaan door de vergunning of toestemming te weigeren of door redelijkerwijze voorwaarden op te leggen om de schade te voorkomen, te beperken of, indien dit niet mogelijk is, te herstellen.

In fase van beroep werd het verplichte advies van het Agentschap voor Natuur en Bos ingewonnen, het werd uitgebracht op 4 maart 2013. Het advies is gunstig en legt de voorwaarde op dat het eerstvolgende plantseizoen moet worden overgegaan tot heraanplanten van de Resteleustraart met minstens evenveel bomen, en met een inheemse streekeigen boomsoort zoals veldesdoorn of zomereik.

Het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos wordt bijgetreden. Door het heraanplanten van evenveel bomen langs de straat worden de landschappelijke en ecologische waarden in stand gehouden en wordt het parkkarakter in het straatbeeld niet aangetast.

Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep niet voor inwilliging vatbaar is.

Stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend onder voorwaarde dat het eerstvolgende plantseizoen moet worden overgegaan tot heraanplanten van de Resteleustraart met minstens evenveel bomen van een inheemse streekeigen boomsoort zoals veldesdoorn of zomereik.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing niet. Het ontbreken van excepties ontslaat de Raad niet van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken. De Raad is echter van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partij ernstige middelen aanvoert die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

V. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

De beslissing van de Deputatie maakt de kap van alle bomen in de Resteleustraart mogelijk. De bestreden beslissing maakt geen uitzondering voor bepaalde bomen en dreigt dus evenzeer en onlosmakelijk de totaalkap van deze prachtige straat vol van oude bomen te veroorzaken. Met de huidige technieken is het mogelijk alle bomen op zeer korte tijd te rooien. Een snelle beslissing van Uw Raad is daarom aangewezen.

V.a. Niet te herstellen en/of te vervangen door een jonge aanplant

De bomen die nu de dreef vullen zijn uitgegroeid tot imposante bomen waarbij sommige tot tientallen meters hoog zijn. Hun kruinen bestrijken een diameter van 10 tot 20 meters. Een jong boompje komt nauwelijks aan een kruin met een diameter van 1 meter.

Er wordt een ware kaalslag georganiseerd in deze straat waar de kap van deze oude bomen mogelijk wordt gemaakt. Zo'n oude bomen vallen niet te vervangen met jong plantgoed van eender welke soort.

Zelfs een echte eventuele herbebossing doet geen afbreuk aan het moeilijk herstelbaar karakter van het nadeel dat verzoekster dreigt te lijden als gevolg van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Immers, het zal minstens 50 jaar duren vooraleer de situatie op het terrein zich zal hersteld hebben tot de toestand vlak voor de geveesde kaalslag. Nu is verzoekende partij 62 jaar oud. Ik moet aldus wachten tot ik de leeftijd van minstens 112 jaar bereikt heb voor het beeld van de dreef zich terug hersteld zou hebben, mocht ik die gezegende leeftijd ooit kunnen bereiken. Kortom, als morgen de kap doorgaat, zal de aanblik van mijn straat voor de rest mijn leven veranderd zijn. Ik zal vanaf de kap en de heraanplantingen aankijken tegen een “kale” straat waar enkele magere staakjes staan die ooit moeten uitgroeien tot volwaardige bomen.

V.b. Landschappelijke schade onherroepelijk

De straat heeft een uniek groen karakter op deze heel steile flank die de zuidwestelijke uitloper vormt van de Oudenberg (met de Muur). Van in de Dendervallei kan je uitkijken op deze groene flank. Na de drastische kaalkap zal hier een groen slingerend lint

uitgeknipt zijn en zal vanaf dan iedereen zich hebben op het asfalt van de straat i.p.v. op deze groene slinger.

Uit de foto's [stuk 13] blijkt dat de oude bomen beeldbepalend zijn voor de straat, zoals overigens bevestigd in het bestreden besluit. Het betreft een dreef die zich in die 58-75jr prachtig heeft ontwikkeld en die in 1 slag tegen de vlakke gaat waardoor deze sublieme beboste helling een gigantische kale plek krijgt.

V.c. Verlies van de natuurwaarde

In de bomen leven zowat tien soorten vogels, eekhoorns en insecten die bescherming genieten volgens het Soortenbesluit. Mocht er slechts af en toe eens een boom gekapt worden dan hebben de vogels en eekhoorns nog de kans om uit te wijken naar andere plaatsen. Als ze dat nu willen doen in volle broedperiode, komen ze in concurrentie met soortgenoten die hun territorium zeer hard zullen verdedigen. Hierdoor verliezen ze minstens enkele voortplantingsjaren. De natuurwaarden die verloren gaan zullen ook pas na decennia terugkeren als de nieuwe boompjes enige leeftijd hebben.

V.d. Dreiging van modderstromen

Uit het beschikbaar kaartmateriaal [stukken 14-16] blijkt dat straat ligt in een zeer erosiegevoelige zone en tevens een zone met een hoog risico op grondverschuivingen, iets wat overigens al meermaals voorgevallen is langsheen de Guilleminlaan [stuk 17] een eveneens kronkelige straat die op dezelfde flank van dezelfde heuvel gelegen is [stuk 18]. Het risico is reëel dat ook hier bij hevige stortbuien modderstromen de helling afstromen en doorheen het huis van ons gezin stromen. Die kans is des te groter als alle bomen in de straat in één keer verdwijnen, aangezien zij nu nog met hun grote wortelstelsels een belangrijk deel van de heuvel verankeren.

V.e. Geen (acuut) gevaar of bedreiging voor de openbare weggebruiker EN de eventuele dreiging staat niet verhouding tot het drastisch karakter van de totaalkap.

In een brief aan verzoekster verduidelijkt de vergunninghouder achteraf [stuk 4]: "De bomen zijn reeds vele tientallen jaren oud, Bijgevolg zijn er een aantal ziek, dood of in de vervalfase. Om problemen te voorkomen is het aangewezen deze tijdig te verwijderen."

Hiertegen wens ik volgende elementen te poneren:

- *Als alle bomen van "vele tientallen jaren oud" tegen de vlakke moeten, dan gaat ons landschap er nogal triestig uit zien. Het zijn net de oudste bomen die het landschap echt karakter geven. En het zijn vaak die bomen die een bescherming als monument krijgen. Als na enkele decennia iedere keer de bomen weg zouden moeten dan wordt iedere keer het landschap weer "uitgekleed".*
- *Het stadsbestuur werpt de diversiteit aan bomen hier op één hoop. Het gaat er onterecht van uit dat bomen al na enkele decennia gekapt moeten worden:*
 - *Een Es kan tot 300jr oud worden [stuk 6].*
 - *Er is een 175oude Catalpa's die als monument beschermd is [stuk 10]*
 - *Een Berk kan tot 100 jaar worden [stuk 7]*
 - *De oudst gekende Spar is 9550 jaar oud [stuk 9]*
- *De boomdeskundige spreken de stelling van verweerder tegen [stuk 12 en*

22]. De boomdeskundige [stuk 12] schrijft dat de bomen in een goede conditie verkeren en dat er slecht 2-3 essen geen toekomst hebben en er slecht een paar Japanse kerselaars dood zijn.

...”

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

5. Ten aanzien van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Verzoekster beweert dat de bomen in de dreef onmogelijk met jong plantgoed vervangen kunnen worden en de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te lijden. De beslissing veroorzaakt onherroepelijk landschappelijke schade en betekent een verlies van de natuurwaarde.

In zoverre verzoekster aanhaalt dat de bestreden beslissing een impact heeft op het landschap en natuurwaarden, moet worden gesteld dat de mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing een discussie over de grond van de zaak betreft en op zich geen nadeel voor de verzoekende partij oplevert dat de voor de schorsing vereiste graad van ernst vertoont.

In de mate dat ze stelt dat haar groen zicht zal verdwijnen, moet worden opgemerkt dat bij de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing het eerstvolgende plantseizoen moet worden overgegaan tot het heraanplanten van de straat met minstens evenveel bomen. Het groen uitzicht zal derhalve niet verdwijnen, maar wel enigszins wijzigen. De straat zal dan ook haar groen karakter niet verliezen. Het enkele feit dat de jonge planten niet de omvang zullen hebben van de volwassen bomen, toont niet de ernst van dit nadeel aan.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat het Agentschap voor Natuur en Bos een gunstig advies hebben verleend voor het kappen van de bomen, voor zover voorzien wordt in een kwalitatieve heraanplanting. Door de heraanplanting zal er geen vermijdbare schade aan de natuur ontstaan.

Gelet op dit advies is het opgeworpen verlies aan natuurwaarde niet aannemelijk. Verzoekster haalt verder geen concrete gegevens aan omtrent de aanwezige vogels in deze bomen, zodat de aard en de omvang van het aangevoerde nadeel vaag blijft. Bovendien worden enkel de bomen in de dreef gekapt en niet de overige bomen van het parkgebied. Verzoekster toont niet in concreto de ernst van dit nadeel aan.

Tenslotte voert verzoekster nog aan dat het risico op grondverschuivingen groter wordt door de bomen in de straat te doen verdwijnen. Verzoekster preciseert echter niet in welke mate het risico door de kap van deze bomen effectief en ingrijpend zal toenemen. Ze gaat in haar redenering namelijk voorbij aan de nog aanwezige bomen in het parkgebied en aan de heraanplanting die zal gebeuren.

De vordering tot schorsing is onontvankelijk, minstens ongegrond.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij dient aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

Het komt de Raad geenszins toe om het administratief dossier, dan wel het stukkenbundel van de verzoekende partij, ambtshalve te onderzoeken in de veronderstelling uit vermelde stukken één of ander nadeel te kunnen puren op grond waarvan de bestreden beslissing desgevallend zou kunnen geschorst worden. De bij het verzoekschrift gevoegde stukken hebben immers uitsluitend tot doel de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van het in verzoekschrift omschreven nadeel nader te concretiseren, aanschouwelijk dan wel bijkomend aannemelijk te maken.

2.

Als moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij met de voorliggende vordering tot schorsing wenst te voorkomen, werpt de verzoekende partij op dat de landschappelijke schade onherroepelijk zal zijn. Ingevolge het rooien van de bomen zal zij immers aankijken tegen een kale straat waar enkele magere staakjes staan die ooit moeten uitgroeien tot volwaardige bomen. Zij wijst verder op het verlies van natuurwaarden aangezien in de bomen zowat tien soorten vogels, eekhoorns en insecten leven, evenals op de dreiging van modderstromen.

De verzoekende partij voegt bij haar verzoekschrift verschillende foto's van het uitzicht van de straat en de te rooien bomen. De Raad is echter van oordeel dat de verzoekende partij hiermee niet voldoende aannemelijk maakt dat het uitzicht van de straat ingevolge de bestreden beslissing dermate ernstig zal worden aangetast dat een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te verantwoorden valt. In de bestreden beslissing wordt immers als voorwaarde opgelegd dat in het eerstvolgende plantseizoen moet worden overgegaan tot het heraanplanten van minstens evenveel bomen. Het feit dat deze bomen weliswaar niet meteen eenzelfde omvang als de bestaande bomen zullen hebben, toont de ernst van dit nadeel, evenals het moeilijk te herstellen karakter ervan, niet zonder meer aan.

3.

Met betrekking tot het in eerder algemene bewoordingen aangehaalde verlies van natuurwaarden merkt de Raad op dat de verzoekende partij nalaat aan te tonen in welke zin dit als een persoonlijk nadeel kan worden gekwalificeerd.

De aangehaalde dreiging voor modderstromen overstijgt naar het oordeel van de Raad ten slotte het niveau van de hypothese niet. Het feit dat het gebied gevoelig is voor erosie en grondverschuivingen (stuk 14 en 16 van de verzoekende partij) en er in een naburige straat in het verleden (1937, 1945 en 1966) grondverschuivingen plaatsvonden, maken niet aannemelijk dat er ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing evenzeer een reële dreiging voor modderstromen zou ontstaan. Dit laatste mede gelet op de voorwaarde tot heraanplanting van minstens evenveel bomen.

4.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de vierde kamer, voorgezeten door mevrouw Nathalie DE CLERCQ.
3. Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1213/0567/SA/4/0533.
4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 15 oktober 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,
met bijstand van
Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Hildegard PETTENS

Filip VAN ACKER